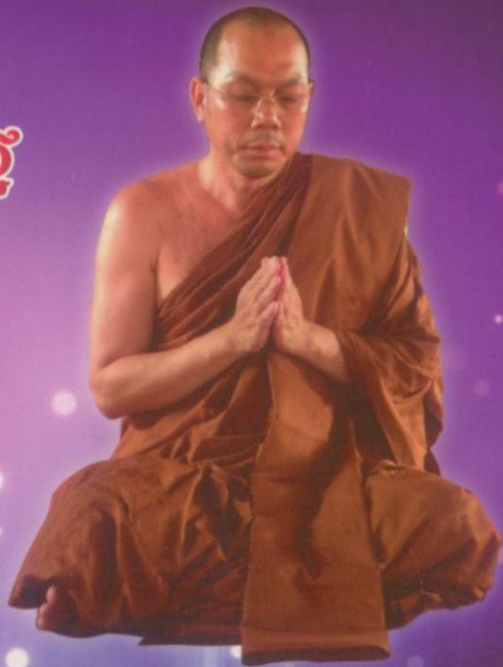

ศรัทธธรรม คำภีร์

พระสุนทรธรรมภาณ
สำนักปฏิบัติธรรมสองชีวิต
ที่ระลิกมธุราส์การะ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๙

เอาแสงธรรม	ฉายส่อง	มองชีวิต
ความทุกข์	ชัด	มีใจ
ความสงบ	อุ่น	ทั้งกายใจ
เป็นเช่นไร	คงคง	ให้รู้จริง

www.mindgarden.com

พระสุเมธธรรมมาต

คนพาลใช้กรรมณ์ ปัญญาชนใช้เหตุผล

ชนะคนอื่นดูง่ายกว่าการชนะตนเอง

ผู้ใดเห็นจิต ผู้นั้นเห็นธรรม

บันทึกตัณห์ฉบับนี้ถึงในศตวรรษใหม่ประมาท

ใครจะรู้จิตเรายังกว่าเราไม่มี

พสกเรามองว่าอะไรเป็นสุข
พระอริยมองว่าอะไรเป็นทุกข์

ความสุขมนุษย์สิ้นเหตื้อเกิน
ความทุกข์มนุษย์ยาอไม่สิ้นสุด

มนุษย์สุขด้วยการเกิด
พระอริยะสุขด้วยการดับ

ร่างกายต้องการความสบาย
จิตวิญญาณต้องการความสุข

เราไม่ตกใจในกาย เพราะเรารู้แจ้งจิต
เราไม่ตกใจในชีวิตร เพราะเรารู้แจ้งธรรม

สิ่งที่งดงามที่สุดไม่เกินคำว่าจิตใจ
และสิ่งที่ชั่วร้ายที่สุดก็ไม่เกินคำว่าจิตใจ

ตราบไตทูกษ์ย้งไม้ตบ
ฉิตนั้ย้งไม้หมตฉต ไม้ฉฉิตตฉฉฉฉ

ไม่มีคุณธรรมข้อไหนที่จะทำลายทุกข์ได้
นอกจากจิตเข้าสู่ฌานัตตา

ถ้ารู้สรรพสิ่งทั้งหลายแล้ว
ไม่รู้คำว่า “ปล่อยวาง” ไม่มีสิทธิ์บรรลุ

การเห็นมันไม่เป็นกิเลส
แต่การปรุงแต่งใจที่เห็นนั่นมันคือกิเลส

ตนแลเป็นที่รักอย่างยิ่ง
เมื่อตนเป็นที่รักแล้วทำไมเราไม่พึงตนเอง

ทำบุญตบตาเห็น ๆ
ตาไม่เห็นเราไม่รู้ว่ามีใครพึ่งได้

รู้แต่ดยิดนั้นคือ อวิชชา
รู้แต่ดวงนั้นคือ ปัญญา

ในที่สุดเรามีทรัพย์เพื่อบำรุงจิตใจ
แต่ไม่ได้เอามาสร้างบารมี

นอบน้อมถ่อมตนนั่นคือ ปราชญ์บัณฑิต
ดองหองฟองขบนั่นคือ คนพาล

เมตตาตบไกรธ
ปัญญาตบทุกขทั้งหมด

ถูกบังคับให้ทำกรรมดี
ดีกว่าเต็มใจทำกรรมชั่ว

กิเลสอยู่ที่นี่
ธรรมะก็อยู่ที่นี่

จิตที่เป็นบุญ
ย่อมแผ่องไสรพ้นจากบาป

ยังศิลาปริสฺสทฐีเท่าไร
ภูมิธรรมก็สะอาดเท่านั้น

ใจใสเป็น บุญ
ใจขุ่นเป็น มาร

หยุดตัวเองได้ ทุกอย่างก็หยุด
ตัวเองไม่หยุด ที่ไหนก็หยุดไม่ได้

มนุษย์ทุกซ์ไม่ดับ
จึงต้องหาสุขมาขัดเขย
เพื่อมาแทนให้ชีวิตมันน่าอยู่ขึ้น

อะไรที่เขาเสนอง่ายเกินไประวังไว้
กุหลาบยังงี้ ๆ ก็อย่าลืมว่าก้านมันมีหนามอยู่
ระวังไว้ ระวังด้วย ระวังเขาหลอก

เหนือใจทำสมาธิ
เหนือหน่ายความคิดให้ปล่อยวาง
แล้วถ้าเป็นหน่ายหนทางให้ปล่อยเสีย

วิธีแก้โลกใบนี้แห่งความชั่วร้าย
“เสียดสี” แค่นี้เอง
มนุษย์ยังไปไม่ถูกทาง

ความดีต้องสร้างกันทั้งชีวิต
แต่อาจพัง
เพราะความผิดพลาดเพียงครั้งเดียว

พอหมดลมหายใจ
ลมหมด อายุหมด
ทรัพย์สินก็หมด

ความรักที่ไม่ต้องง้ออะไรเลย
เป็นความรักที่มีอยู่ในกองธรรมะ
มันยิ่งใหญ่

พอใช้ปัญญาอย่าลุ่มหลง
พอใช้วิปัสสนาอย่ายึดมั่นถือมั่น
พอใช้ชีวิตอย่าติดอยู่กับสิ่งที่จับต้องอยู่นาน

ถ้าใจเราเป็นผู้ให้คำเตือนเท่านั้นเอง
เรื่องทั้งหมดจบลงที่ความรัก
นิยามคือความสุข

งานอื่นยังไม่ทำให้จิตเราหลุดพ้นนะ
แต่งานเจริญจิตภาวนาอย่างงี้ อย่างเดียว
ทำให้จิตหลุดพ้น

ถ้าไม่ใช้โลดตานั้น ยังไม่ใช้ลูกของพระพุทธองค์
เป็นเพียงผู้ถึงศรัทธาในพระศาสนา
ผู้นับถือพระรัตนตรัย ผู้เข้าใจแก่นแท้ตนเอง

คนบำเพ็ญบารมีต้องเป็นคนที่อุทิศตนแล้ว
หรือเสียสละมากน้อยต้องมีแล้ว
ถ้าเห็นแก่ตัวไม่ได้ เห็นแก่ตัวนี้ยังไม่ได้สร้างบารมี

ความตายบางครั้งมันเป็นเรื่องใหญ่โต
แต่พอถึงเรื่องของการภาวนา
ความตายเป็นเรื่องเล็กน้อย

ความคิดสร้างเหตุผล
เหตุผลสร้างปัญญา
ปัญญาสร้างชีวิต
นำดวงจิตพ้นสิ่งเลวร้ายทั้งหมด

เรียนรู้สุขและทุกข์
และก็รู้ไม่สุขไม่ทุกข์
ที่สุขให้ว่าง สุขทำยให้ว่าง
นั้นแหละปัญญา

ขณะที่มีความโกรธ
ความงตงามตายทันที
แต่ยามใดความเมตตาเกิด
ความงามก็เกิดขึ้น

ทำซั้วง่าย
แต่เมื่อทำซั้วแล้วซึ้นะคความซั้วยาก
คความเลอทำง่าย
แต่เมื่อทำแล้วซึ้นะคความเลอยาก

เราเห็นอภัยมาทั้งหมด
เราเห็นอภัยเพื่ออะไร
เพื่อเป็นทางสัจของเงิน
หรือให้เงินเป็นทางสัจของเรา

อะไครกราบเรา
เรารู้จักกราบเขาไหม
หรือเราทำต่อน่ากราบไหม
มันอยู่แค่นี้เอง

หนทางของเหล่าอริยะไม่มีศาสตราวุธ
ท่านใช้คำว่า ชี้อาณัติว่า
เมตตาทุกท่อน้ำ นำพาชีวิตสู่สันติสุข
อยู่เหนืออุกฤษฏ์แห่งทุกข์ทั้งมวล

จิตใครก็ตามพอขาดเมตตา จะไร้น้ำใจ
แล้ดต่อไปจะเหี้ยม เขาทำลายได้แม้ตัวเขาเอง
น่ากลัวไหม เขาฆ่าได้แม้ตัวเขาเอง ยิ่งน่ากลัว
เขาทำผิดได้ทุก ๆ เรื่อง แม้แต่ทำผิดกับตัวเอง

ความรักที่มีปัญญาให้ชีวิตเป็นอิสระ
ทุกขໍไม่เหลืออยู่เลย
แต่ความรักที่ไม่เป็นอิสระ
ความรักนั้นจะหลงเหลืออยู่ด้วยความทุกขໍเท่านั้น

ปฏิบัติธรรมไม่ถี้อขัดดี แต่แยกแยะว่าไหนดีไหนชั่ว
ยึดไปทำไม หนักเปล่า ๆ

อะไรที่เป็นประโยชน์ เอาประโยชน์ตรงนั้น
สิ่งใดที่ไม่ใช่ประโยชน์ อย่าไปให้ความสำคัญ

หัดสังสารคนอื่นเสียบ้าง เอาใจเขามาใส่ใจเราบ้าง
แบ่งปันความรู้อะไรดี ๆ กันบ้าง
นี่คือหัวใจของคนที่มีจิตของสัตว์ มนุษย์
พอเข้าใจข้อนี้การแบ่งปันก็เกิดขึ้นแล้ว

การตายคือจุดเริ่มต้น ความตายของทุกคน
มนุษย์สัตว์ที่ยังไม่หมดกิเลส คือจุดเริ่มต้นของการเกิด
ถ้าได้ศึกษาดี ๆ จะพบว่า การเกิดใช้ภพ การตายเปลี่ยนภูมิภพ

สิ่งที่งดงามที่สุดไม่เกินคำว่าจิตใจ
สิ่งที่ชั่วร้ายที่สุดก็ไม่เกินคำว่าจิตใจ
อะเอาภาพก็ภาพวาดออกมาเถอะไม่มีพลัง
เพราะจิตใจนี้มันเป็นชุมพลังของสิ่งที่สูงที่สุดในสิ่งมีชีวิต

สิ่งที่งดงามที่สุดไม่ใช่วัตถุ แต่คือจิตบริสุทธิ์
มันสะอาดว่าง โละ สะอาด บริสุทธิ์ ผุดผ่อง มีรัศมี
มีประกายแห่งความสุกสว่าง งดงามเกิดอานุภาพ
ไม่ทำร้ายสิ่งใด เป็นมิตรกับทุกสิ่ง เป็นเพื่อนกับสิ่งมีชีวิตทั้งปวง

เสียดสละเพื่อประโยชน์สุข หาทุกข์ไม่มี นั่นคืออธรรมะ
แต่เสียดสละเพื่อคนใดคนหนึ่งหรือสิ่งหนึ่งสิ่งใด
ให้บุคคลหนึ่งสมประสงค์ แม้เราจะตาย
ไม่รู้ว่าคำนี้เรียกว่าเสียดสละหรือเปล่า ไม่ใช่ ยังไม่ใช่

โยมมีพระคุ้มครองหรือยัง ให้มีพระคุ้มครองไฉน
มีแต่พระคุ้มครองกายไม่พอหรอก
เขว่นกันหลายองค์ มีแต่หลวงพี่เลี่ยมทองทั้งนั้นเลย
ไฉนได้เลี่ยมทองกันหรือเปล่าก็ไม่รู้ หัดเลี่ยมไว้บ้าง

เมื่อจิตที่บำเพ็ญสว่างไสวแล้ว
ไปที่ไหนก็ไม่มืด แม้ที่มืดที่เราไปก็สว่างไสว
ที่ไม่เป็นมงคลก็เป็นมงคล
กลับกันกับคนที่ไม่เป็นมงคล ไปที่มงคลที่นั่นไม่เป็นมงคล

มนุษย์เกิดมาใช้เพื่อแสวงหาทุกข์ ไยมนุษย์ต้องแสวงหาสุขด้วย
มันไม่เหนื่อยนะ แต่พอเรารู้สึกทุกข์เราพยายามหาความสุขเต็มเข้าไป
แต่ถ้าเราไม่มีคำแรกคำหลังก็ไม่จำเป็น
เมื่อไม่มีต้นโพธิ์ ใบโพธิ์ก็ไม่มี เมื่อจิตไม่ทุกข์ทำไมต้องหาสุข

ถ้าจิตของใครพอที่จะสะอาดได้ พอที่จะรู้ได้ มันก็จะมองเห็น
แต่ที่มองไม่เห็นเพราะกระดกเรารุ้สียะทำให้มัวหมอง
เพชรยังไม่ได้เจียรไนความใสไม่พอ มองไม่เห็นประกายไม่สะท้อน
ยังถูกโคลนฉาบ ประกายไม่ส่อง มันเป็นด้วยเหตุนี้ เหตุนี้จริง ๆ

วิธีคิดแบบไหนคิดแล้วเป็นปัญญา คิดแบบไหนที่ไม่ใช่ปัญญา
ดูเหมือนกัน ๆ กันแต่ผลที่รับต่างกัน
ทำแล้วยังทุกข์อยู่กับการทำแล้วทุกข์นั้นบรรเทา
ทำแล้วทุกข์ดับนั้นปัญญา แต่ยังทำยังทุกข์นั้นไม่ใช่ปัญญา

เมื่อมนุษย์ไม่เข้าใจคำว่า “การสละ”
ไม่เข้าใจคำว่า “ละ”
ไม่เข้าใจคำว่า “วาง”
ไม่เข้าใจคำว่า “ว่าง”
มนุษย์จึงไม่พ้นทุกข์กัน

เราจะอ่อนวายเป็นเพื่ออะไร ในเมื่อเราเดินไปสู่ความแตกดับ
โยมจะหาหนอะไรไป ความสวดยเราก็ใช้ไปหมดแล้ว
ผิดพรรณที่เคยงดงามเต่งตึงก็ย่อหยุ่นเศร้าหมอง
สายตาที่เริ่มฝ้าฟางลั่นลง หูก็เริ่มตึง กำลังก็ลดน้อยลง
ต้องกำหนดเห็นโทษแล้วนะว่าเราไม่ควรกลับมาเป็นเช่นนี้อีก

ในที่สุดมนุษย์ทุกซ์ตั้งแต่เริ่มจากควาไม่มี
และก็แสวงหาความีความเป็น
เมื่อได้มาแล้วก็มายึดติดกับความีความเป็น
จากนั้นมาไม่เคยว่างเลยชีวิต ไม่เคยได้สงบแม้แต่วินาที
ไม่เคยได้หลับสนิทแม้แต่ครึ่งเดียว

นิยามชีวิต ก้าวไม่หยุดจุดไม่อยู่รู้ให้ทัน รุ่งแน่นนอน
ชีวิตเราต้องก้าวไปเรื่อย ๆ ก้าวอย่างไม่หยุด
เมื่อเราก้าวไปตลอด อะไรก็จุดเราไม่ได้ จุดเราไม่อยู่
สุดท้ายความล้ำเรือกก็เกิดขึ้น ชีวิตก็รุ่งเรือง
ก้าวไม่หยุดจุดไม่อยู่รู้ให้ทัน รุ่งแน่นนอน

ขณะที่มีความโกรธนี้ ความงามตายทันทีเลยนะ
แต่ยามใดความเมตตาเกิด ความงามก็เกิดขึ้น
เมตตาดับโกรธ ปัญญาดับทุกข์
ฉะนั้นใครที่ได้คำว่าปัญญา ถือว่าเป็นคำสมบูรณ์แบบ
ปัญญาคือสิ่งที่ดับทุกข์ทั้งหมด

วัตถุสิ่งของทั้งหมดรวมทั้งรูปเทียน มาลาทั้งหลาย
ยังไม่ได้หมายถึงว่าได้เคารพสักการะพระพุทธเจ้าอย่างแท้จริง
คำว่าแท้จริงก็หมายถึงแค่สักการบูชา
แต่เนื้อแท้จริง ๆ ในความหมายของพระพุทธองค์
คือปฏิบัติให้ได้มรรคผล

การชนะตนเองคือการชนะทุกสิ่งทุกอย่าง
ไม่ได้หมายความว่าเราต้องชนะคนอื่น
เราชนะสิ่งที่เคยเจอแล้วเรากลับทำดี
สิ่งที่เคยผิดเราเปลี่ยนมาทำได้ถูกต้อง
เราเปลี่ยนชีวิตตัวเองได้ในทางที่ดี นั่นคือการชนะ

คนทำดีย่อมรู้ว่าเรงในโลกนี้
คนทำดีย่อมรู้ว่าเรงในโลกหน้า
คนทำดีย่อมรู้ว่าเรงในโลกทั้งสอง
คนทำดีย่อมรู้ว่าเรงเบิกบานไฉยั้งนัก
เมื่อมองเห็นกรรมเสียดาตบิรุทธิขของตน

เราต้องมียุติปฏิบัติ ตัดขาดอะไรใจต้องรู้จักถอน
มองด้วยใจ บางอย่างมองด้วยตาภาพมันล่องตา
ถ้าเอาใจมองอาจจะหลุดตกปากอีกชั้นหนึ่ง
มองอะไรหลายอย่างหลายเรื่องราวดูเคยใช้ใจมองไหม
ถ้าใช้ใจมองอาจเห็นมารข้อนอยู่ก็ได้ หรืออาจรู้มาาก็ได้

เชื้อไหมต์อดอดจาดัดเตียบมันทำลายได้ทั้งหมด ทั้งโลกก็ได้
รักษาอดเตียบ ให้พำนักได้ ฆาตการณ์มันเป็นทุกอย่าง
แม้ความโลภก็เหมือนกัน ไม่มีสิ้นสุด

อายุเราไม่พอหรอก อายุแค่ร้อยปีหย่อนมาส่วนใหญ่
ชีวิตคุณไม่พอ ที่บอกไม่พอนะ ไม่พอกับความโลภที่มันไม่มีสิ้นสุด
สังขารไม่เหอ สิ้นลมหายใจ ยังสนองไม่เพียงพอ

เมื่อเราหยุดไม่ได้ ความตายหยุดอหังการมมังการขของเรา
แต่หยุดอย่างนั้นยังไม่ใช่เหตุแห่งการหยุด
โยมจำได้ไหม ชาติมาบอก
ใจไม่หยุดสิ้นสุดไม่มี คำเดียวพอแล้ว
พุทธธรรมะให้สิ้นสุด
ใจไม่หยุดที่สิ้นสุดไม่มี ใจไม่หยุดสิ้นสุดไม่มี

ทุกวันนี้พวกเราเมาใจกันเยอะ เมากายก็เยอะ
เมาใจคือลุ่มหลงในกิเลสตัณหา หมกมุ่นอยู่กับตัณหา
เมาเสียไม่มี ไม่สร้างหลักที่ บางคนไม่พอก็เติมเข้าไป
ดื่มสุราเมรัยสิ่งเสพติด ทำลายสติทำลายปัญญา
เมาไปอีกทั้งกายทั้งใจ ขาตินี้ทั้งชาติไม่พ้นทุกข์
และก็ไม่พ้นหตุคติภูมิด้วย

ตราบไต่ที่ทุกข์ยังไม่ดับ อิตนั้นยังไม่หมดจดไม่ว่าอิตตองไหน
ทุกข์ตองดับความหมดจด เพราะความทุกข์เป็นสิ่งที่ทำลายจิตใจ
แล้วก็ทำลายชีวิตที่มีอยู่ ความบริสุทธิ์ ความเมตตาไม่สิ้นสุด
แสงสว่างไม่มีสิ้นสุด ความบริสุทธิ์ไม่มีประมาณ
ตรงนี้ต่างหากเรียกว่าสิ้นสุดยุติ ทุกข์ดับสิ้นสุดอยู่ตรงนี้
อัญญะทุกข์สิ้นสุดตรงนี้ อัญญสสารสิ้นสุดอยู่ตรงนี้

ต้องมองให้เห็นว่าสรรพสิ่งทั้งหลายเกิดแล้วดับ ings ใช้ให้คุ้มสิ่งที่มิ
แล้วเราจะจากทุกอย่างไปโดยฉับนั้นไม่ทุกข์กับสิ่งที่มิอยู่
ถือว่าเราใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่
ใช้ชีวิตให้คุ้ม ที่เหลืออยู่เท่าไรใช้มันให้คุ้ม
มีเช่นนั้นสิ่งทั้งหมดมันไม่มีประโยชน์
แถมเป็นโทษอีกต่างหาก ถ้าเราเข้าไปยึดติดกับมัน

ฉันหนึ่งเราต้องจากทุกสิ่งที่มีทุกอย่างที่ใช้ทุกอย่างที่เราอยู่ตรงนี้
พบเพื่อจากอาตมาเจอมาแล้ว เหตุและผล ทุกอย่างเป็นสิ่งคู่กัน
งานเลี้ยงต้องเลิกรา การส่งกันต้องมียุติ
สรุปว่าเราต้องจากกัน เมื่อชีวิตมีการจากการพลัดพราก
จากของรักของเจริญใจทั้งหลายทั้งปวง
ถ้าเรายังขึ้นติดอยู่กับสิ่งเหล่านี้เราจะไม่พ้นทุกข์

เข้าป่ามันก็ต้องถูกหนามบ้าง
ขนาดเดินธรรมด้ายังสะดุดตัวเองเลย
อย่าบอกว่าไม่เคยสะดุดตัวเอง ถ้าอย่างนั้นไม่มีประสบการณ์
แต่ที่รู้ถ้าล้มแล้วต้องลุกขึ้นมาให้ได้
ล้มอยู่จุดไหนต้องพยายามลุกขึ้นหยัดขึ้นสู้ในจุดตรงนั้นให้ได้
เมื่อสู้แล้วเราไม่ใช้คนอ่อนแอ ในที่สุดเราก็ยืนหยัดขึ้นมาใหม่

ตลอดรอดตูบบัญญัติกรรมว่าใช้หมดหรือยัง บัญญัติกรรมเก่าตลอดอ่านตูลิ
อันนี้ใครมาทวงหนี้ ใครว่า ใครใส่ร้าย ตูบบัญญัติใหม่สิ
เราว่าใคร เราดำใคร เราใส่ร้ายใครมันต้องอย่างนี้
เราสร้างอะไร เราทำอะไรตูลิไปให้ตี พอโยมเริ่มรู้จักกฎแห่งกรรม
เริ่มมีธรรมะก็เริ่มมีกฎกรรม คนนั้นเรียกว่าผู้ไม่ประมาท
เรียกว่าผู้มีปัญญา

อย่าเป็นคนฉลาดใคร ใครได้ตักว่าเปิดใจให้กว้าง
หาเมตตาให้เจอ อยู่ในห้วงใจของเราเอง ถ้าหาไม่เจอแยะ
หลายคนภาวนาไม่พบเมตตา ไม่รู้ภาวนาแบบไหน ยิ่งภาวนายิ่งเดือด
ยิ่งเข้าใจและมั่นคงในกุศลแห่งกรรมดีนั้นแหละเรามีที่พึ่งแล้ว
พุทโธ เมนาโธ, อัมโม เมนาโธ, สังโหม เมนาโธ
เรามีพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เป็นที่พึ่งแล้ว

ความอดทนเป็นอารมณ์ของลูกผู้ชาย
ความละเอียดเป็นอารมณ์ของลูกผู้หญิง
เราต้องอดทนเพื่อเป็นคนดี ไม่ได้อดทนเพื่อเป็นอย่างอื่นเลย
ไม่ได้คิดว่าอะไรร้ายแรง แต่คิดว่าอะไรดีเพื่อเป็นคนดีในสังคมนี้
เราจะมีโอกาสใหม่ เพราะโอกาสไม่มีใครหยิบยื่นให้
เราต้องสร้างเอง

สำนักปฏิบัติ “แสงธรรมส่องชีวิต” แห่งใหม่
ต.หนองนาถ อ.หนองแค จ.สระบุรี 18230
โทร.(036)-379428 ,081-587-2141 ,086-777-6821

สำนักปฏิบัติ “แสงธรรมส่องชีวิต”
ต.ไค้กแย้ อ.หนองแค จ.สระบุรี 18230
โทร. (036) 379-428 , (036) 305-239

ตำนานปฏิบัติแสงธรรมสองชีวิต